

- stwierdzenie nieważności aktów ustanawiających środki ograniczające w zakresie, w jakim dotyczą VTB;
- stwierdzenie bezprawności / braku zastosowania art. 1 decyzji Rady 2014/512/WPZiB ⁽¹⁾, art. 5 rozporządzenia 833/2014 ⁽²⁾, art. 1 decyzji Rady 2014/659/ WPZiB ⁽³⁾ oraz art. 1 ust. 5 rozporządzenia 960/2014 ⁽⁴⁾;
- obciążenie Rady kosztami, jakie poniósł VTB w ramach niniejszego postępowania oraz postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy:

Sąd błędnie zinterpretował art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia, stwierdzając, że warunek posiadania przez instytucję „wyraźnego uprawnienia do wspierania konkurencyjności gospodarki rosyjskiej, jej dywersyfikacji i zachęcania do inwestycji” nie miał zastosowania do VTB jako „znaczącej instytucji kredytowej”. W konsekwencji Sąd błędnie uznał, że Rada nie popełniła oczywistego błędu w ocenie, uznając, że VTB spełnił przesłanki umieszczenia w wykazie określone w art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia.

Zarzut drugi:

Sąd błędnie uznał, że kryteria, na podstawie których VTB został umieszczony w wykazie na podstawie art. 1 decyzji i art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia, były właściwe i proporcjonalne w świetle celów aktów ustanawiających środki ograniczające.

Zarzut trzeci:

Sąd błędnie uznał, że akty ustanawiające środki ograniczające mające zastosowanie do VTB stanowiły proporcjonalną ingerencję w prawa podstawowe VTB zagwarantowane w art. 16 i 17 Karty praw podstawowych oraz w art. 1 protokołu 1 do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, zarówno w odniesieniu do kryteriów przyjętych na mocy aktów ustanawiających środki ograniczające, jak i decyzji o umieszczeniu VTB w wykazie zgodnie z tymi kryteriami.

- ⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotycząca środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 13; sprostowania: Dz.U. 2014, L 282, s. 27; Dz.U. 2014, L 327, s. 9).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 1; sprostowanie: Dz.U. 2014, L 246, s. 59).
- ⁽³⁾ Decyzja Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 271, s. 54; sprostowania: Dz.U. 2014, L 282, s. 27; Dz.U. 2014, L 327, s. 9).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (OJ 2014, L 271, s. 3).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 września 2018 r. w sprawie T-715/14, Rosneft i in. / Rada, wniesione w dniu 23 listopada 2018 r. przez PAO Rosneft Oil Company, dawniej NK Rosneft OAO; RN-Shelf-Arctic OOO; AO RN-Shelf-Far East, dawniej RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO; RN-Exploration OOO; Tagulskoe OOO

(Sprawa C-732/18 P)

(2019/C 93/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: PAO Rosneft Oil Company, dawniej NK Rosneft OAO; RN-Shelf-Arctic OOO; AO RN-Shelf-Far East, dawniej RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO; RN-Exploration OOO; Tagulskoe OOO (przedstawiciele: adwokat L. Van den Hende)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej; Komisja Europejska; Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku w zakresie zarzutów podniesionych w niniejszym odwołaniu;
- rozstrzygnięcie sprawy co do istoty albo przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Rady kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy spornych ograniczeń dotyczących niekonwencjonalnych złóż ropy naftowej, spornych ograniczeń dotyczących rynku kapitałowego oraz spornych ograniczeń dotyczących roszczeń prawnych w kształcie, w jakim zostały one ustanowione w rozporządzeniu Rady nr 833/2014⁽¹⁾ lub w decyzji Rady 2014/512/WPZiB⁽²⁾.

Wnoszący odwołanie podnoszą siedem zarzutów:

Zarzut pierwszy: Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że przyjmując sporne ograniczenia dotyczące niekonwencjonalnych złóż ropy naftowej, Rada działała zgodnie z art. 296 TFUE.

Zarzut drugi: Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że przyjmując sporne ograniczenia dotyczące rynku kapitałowego, Rada działała zgodnie z art. 296 TFUE.

Zarzut trzeci: Sąd naruszył prawo uznając, że istnieje racjonalny związek między spornymi ograniczeniami dotyczącymi niekonwencjonalnych złóż ropy naftowej a celem, którego realizacji służą.

Zarzut czwarty: Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że sporne ograniczenia dotyczące niekonwencjonalnych złóż ropy naftowej nie naruszają podstawowego prawa własności wnoszących odwołanie i prawa do prowadzenia działalności gospodarczej.

Zarzut piąty: Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że sporne ograniczenia dotyczące roszczeń prawnych nie są nieproporcjonalne i w żaden sposób nie naruszają podstawowego prawa własności wnoszących odwołanie.

Zarzut szósty: Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że sporne ograniczenia dotyczące rynku kapitałowego są zgodne z zasadą proporcjonalności i nie naruszają podstawowego prawa własności wnoszących odwołanie.

Zarzut siódmy: Sąd naruszył prawo, uznając, że sporne ograniczenia dotyczące niekonwencjonalnych złóż ropy naftowej i sporne ograniczenia dotyczące rynku kapitałowego są uzasadnione wyjątkami ze względu bezpieczeństwa określonymi w Umowie o partnerstwie i współpracy między UE i Rosją oraz w Układzie ogólnym WTO w sprawie taryf celnych i handlu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 1; sprostowanie: Dz.U. 2014, L 246, s. 59).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotycząca środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 13; sprostowania: Dz.U. 2014, L 282, s. 27; Dz.U. 2014, L 327, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative (Luksemburg) w dniu 30 listopada 2018 r. – B, C, D / Administration des contributions directes

(Sprawa C-749/18)

(2019/C 93/37)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative